

Angelica B. Van Lina Fleetwood

1861-1880

rea djupt i Lifets båd.

Lina Josephine är återstund till kroppen,
men hon behöfver aufljamt så väl Förber-
merens verksamma mirakel. Lina, vill
du ej med oss nödja Honorn att draga
hos henne, på det veten ej med bryta in
öfver hennes färuiga själ?

Stickers Lina, som har haft så onöd
som ju en handböld är; jag har aldrig
haft en handböld, men om jag också haft
det, skulle jag nog ändå ej kunna lida
med en annan; ej ens min käreste vän,
som led deraf. Jag tycker det är ledsamt
att komma så långt deltagande för så
lilla smärtor, men har du ej speif märkt
hur som de fysiska plagorna försvinna
utan spor från minnet - eller är det blott
jag, som liden för litet - åtminstone jemförelse
Hovs litet i den vägen.

Lena Weidenhielm har varit mig all omman
med ångest för din syfte.

Var befvad en Öfverstepräst, som kan
verkamma sig öfver all vår svaghet.

May the watch between you and your
little friend Angelica.

Don 12 Maj - 1867.

Det är Söndagsmorgens Skynningsstånd;
Mekate Lina, jag längtar att vara dig nära,
på det du, utan ord, måtte förstå mita bjer-
tas Lera och i barmhertighetens karit,
frambrä dem inför Honorn, som kan för-
vandla dem till en fruktsam dag, som
väcker till lif det Himmelste Lidet i mig.
- Dock Horn är närre all dagar intill
verldens änd: ja Horn, som äger all makt
i Himmelen och på jorden. Uck, att rikade
en tro på dessa ord, som byta all klagan
i lofsång! -

Hvad jag helst och främst vill bedja
af Honorn, som har all makt, är att Horn
måge rycka mig ut ur mig själf. Uck, att
jag kunde få förget mig med förtid och
förtid - och lifas i Gud, således elst
evrige lifet, som i sig innesluter och för-
kommer all. - Nysso varit jag i det fulla
komliga godi: "Ja mer min rikhet och"
"Sjelfhet afliger, desto mer talar Gud jag,"
"Det är Gud själf, i mig. Se! worre all menni,"
"skor i den samme lyonaden, så worre ingen"
"Smarta all lidande utan endast Lina."

"Kroppsligt, sinnligt lidanden, som icke
"vare att bekämpa sig öfver."

Tom. bed Gud för mig att Han genom att
seintelgöra mig själf, måtte befria mig ur
lidandet och upptaga och uppfylla mig
genom Sig.

Tack för ledningen till det fullkomliga
Gode. Tack. - Hvar morgon läser jag
något deri; der ligger det röda bokmär-
ket, des Linnés bön är mig hvar morgon ny.
Det blå bokmärket har jag lagt i Idas
Bibel, men hon tror ej att det ska bo-
der, om du icke särskildt säger att det
är. - Inår, älsklige Ida, har gerne
villt jag ej tala om den tygsta, trogna
flickan - och gerne vill jag att du ska
berätta det för henne, så snart min frimodig-
het gör bekant motnen - söker rätt på
Linnés bild och bär den till mig. - I går
morse var hon helt strålende, då hon hade
ett nytt bref från Årstad i handen
för mig. Min Linné, hjälp mig att tacka
henne. - Hur väntigt af dig att säga

besöka mig med de kina rederna; Om du
visste hur välkommen du var, så skulle
du ha bärat tack än du för läst här.
- Vet Linné: i dag ha varit Tomi skolebun,
Amund och Rosi, gån till skolorna. Dess
Mamma är så sjuk att hon kunde ej gå med
dem i kyrkan, utan Ida och jag hade dem
med oss som om de vore egna. Så under-
ligt, både lustigt och ångestfullt klappade
mitt hjerte i bön för dessa små, dem Her-
ren gifvit oss att föda. Hur mycket
frösummelser, som vridlar oss i så-
ningsdigen, det förstår man först i
den stund, Gud kommer att besöka sin
åker. - Jacobs kyrka blef mig en riktigt
Præst, der jag brötlades med Gud ändå
till dess Hans riks morgonrodnad frambrak
i min själ. Till sist njöt jag nästan viss-
hetens segerglädje att de dyra barnen vore
inneslutna i Christi räddningsbuds bröllops-
kläder. Och att Guds ande beredde dem
ett ^{starkt} rum i min och minnas bostäder,
- Och att Han inympade dessa vaka grenar

De' vi fo' andra i den aurochigates
gemenskap. de' vi fo' annamme Jesu
freds kyss och den Helige Andes
hugsaken. De' dea yppersta bla
ken njutas pa' korsets väg - skune
de' denna vi ej le emot oss! Herre!
hjelp vår skroplighet att vi, som
fara efter det ofantliga onsket,
ej må eggas tråkigt för medlet
att hinna det.

Hid firas nu åter en vecka af gemen
sam bön. vi kunna ju glädja oss på
förhind. vi skola ju ej heller bli förgetta
i bönberedens gäfver. De' man utgå från
sig själv och dea ifrån sin egen vilja.
De', och de' först kan man beedja
utan återvinda. därtill förhjelpe
oss Guds gode Ande attner och mer.
Jag har nu åter slutat den lilla boken
"om det fullkomliga goda", som så
gläfligen bekräftat för mig har lykt
sig jag skune också om jag, utan för
behå, utgåsa mig som en lifvande
offer på Guds Altare. Tack för denna

D. 23 maj '61

Noti Lini: hur mår du? Jag
och jag jag sknes en lifvande
i en för den tygta bliggen, som
konstige bor inom den här komman
på Skutorp. - Käre Lini: liden
du annu och minner du dig minnande
Aunna, ty de' man är sjuk längtar
mer efter kulla människohänder.

Jag hade hvarmdagen en sin au
vorby praminnelse om jag afven phy
siskt har en ondt hjerte, men Ida
vorr mig nira och de' är tröt och
lindring nira. Det var mig nitten
gläfligt att ha samskap med dig, de'
jag också var sjuk. Nu är jag bra
nu vinn jag bla att jag finge
vara in Ida för dig. —

Jag vet att Agnes's barn
är födt till världen. Jag vet

ocher' aa dinis gamle morfar
nu ar' död. - Jag vet dock, ty
jag minns fru Lundens frögeton i
går! - Men och stum står jag
dock inför denna lifvets och dödens
nye uppenbarelser. O! den som hade
en brinnande, bedjande, besjungen
hjerter!!!

Nu dinis ha de brunnit kaffe kaff
perma på tröskan brustet för vinn
sal. En lilla husgrön slöja ligger
seten i går öfver Bergelie park. Jag
hoppas dinis. aa du ses de samma
derute på Skutarp, jag hoppas aa du
med glädje mi på hore lifvets Heru
till Gästigen till din själ. Gud
vilsigne dig.

Leona kommer dag.

Anna en bref från dig och jag
har anna ej sagt tack för det.

jag berömden fick. - Jag kan blott
legga minn tack vid Guds fot. Men
togs dem upp; Men tyde dem för
dig i sin rika kärlek. Herren var
lofvad för sin nåd med Agnes. Tills,
långmodig och af stor mildhet är
Herren vår Gud. O! Men, af förbarmen
de, ej luter vi otrohet gör Men
trohet om intet, men Men och
af förbarmen, lita sin trohet
omintetgör vi otrohet.

Du säger ej ett ord om dig själv. men
det betydde aa du segret - ej blott
öfver skenmodighet och klagen, utan
öfver aa smärta, du haft aa kamp
mot. Och om minn dinis var frisk
och glad i sin Gud. - Det bröte
ar godt nej, plagar man tages och
de ha vi ju ej föu den onödige lutan
af den tråkhet, som kan agas från
jorden, de vi hafva Guds vinkning,

nejat laureat men oss. -
Herren uppfyller min brest; Han
sände dig sin outsägliga frids
tankar. - Han velsigne dig
och din Angelica. -

D. 31 Maj: - det är ju
ett år sedan magisterpromotionen
i Upsala, då jag var där och
då jag hade så oförliknligt
roligt. ty jag var en stor del
af dagen med Prof Torén och
han var så god mot mig.

Ach! om jag kunde, som Torén säger
Jesus pris och berömma
Jesus Goshet aldrig glömma.
Ach! att Herren invigde min hjerta
att fira en baksomhetens fest
för att Hans Skarlek. -

nu adieu, såta lina, du skall slippa
så här länge brest, ty då blir du visst
uttrouad, och nu då jag är cognat och i.

Skriver, denne Guds otvungna tjener,
säger "en helig människa känner man igen
deraf att hon icke söker slippa sin
kors, utan litar det arbete på sig till
dessa det tröner och fortär sig sjelft;
hon sluter sig icke i fortid utan sina
band utan väntar till dess Herren löser
hennes deruter. Gud har så berömt oss
mål före, nu det har hunnit destill och
uttrouad hans befäring, så förgävs det
likom en lordanvader, hvilket i sig sjelf
fortär sin kraft". - Han behöves
dessa tilmöd bättre än under den
dagliga borden af den syndens menn
sk, som i oss är. - I hemning! här
är de Heliges tilmöd och tro. -
Lina! hjälp mig att från Hjärdene
förvärfva fördragssamhet mot alla
både yttre och inre motståndare till
fredens uppsäntande i min fattiga
själ. - Herren sköte och dig,
som du betar för. -

I morgon flytta vi ut till Djur-
gården. - I vårt nära grannskap

Kommande Beron August Posse med
sin familj och ba. Du ses nu Gud
tänkt i nåd på oss; men Han ofta
gefvat oss en lyckosam väg till deras
Gjäv. Att du kommer ut till oss,
det hoppet hever jag fast och slip-
per det icke; skrif och sij mig när
du kommer hem, ty jag kan också
på fara in till staden när jag vill,
och det vill jag då du kommer. -

Låt tussiga hos den blecklegerscenten,
som bor i samma hus som Liedbergs,
då du kommer hem, ty hon önskar
på till med dig. - Liedberg är frisk
sedan hon återkommit från Lissabon;
hon går nu upp kl. 3 om morgonen på
arbete för de sina. En af deras
barn har blifvit afveckordt på
kottorget, men Gud afvände någon
särre skada. -

Frö Emilie har jag sedt för nio
dagar sedan med sin gosse, men
hon sij icke mig, ty jag akte

hållinger i en vagn. - - M. von
Delander besökte jag i går i den
bad, der hon har sitt bad; hon var
frisk och lyckligen glad i Gud
sin Tröstare. Hon bad också
att helas mig. - Så ber också
min älskade Ida, som nu sitter
i sotskenet och sträfvat med de
sista skynnen på det arbete
hon envisat föresatt sig att
sluta; - - när hon nu firar
denna sin adla envishets triumf,
skola vi tillsammans gå och säga
Tavvit åt den snara gumman
Thor, samt sedan gå jag och
hulta hos Larssen; - därför
här jag nu med skrande
pennan ^{med} och i brefvets
punct smygger sig den sucken
du så utskatade, den, att jag
hade skrifvit något annat

J. 4 Juni 1961

i lidandets spår för hvar och en som
litt fröet att lifet är kort och lughet-
ens kumlighet osäglig och utan gränser.
Dock likväl, behöfver den lidande Kristne
svårt sina försyningens bönhjelp för att
kunna se och anse sin trosten; ty den
auvansammare smärtans natur uttrycker
sig väl just deri att den söker utstänga
trosten och släcka det himmelske hoppets
spår. På den Kristnes stig lysas dock all-
tid, om och omedel, denna luffets ljusne,
att: "den som söker Gud, finner allt till det
bäste". -

Tack för den kärleksfulla uppmärksamheten
med afseende på hvar 1. Och: att vi
kunde tänka ständigt ligande böneldar
kring denna verkande och, och se på hvar
medlidet under till denna försmickande själ.
Dock, som du säger: Herren hjälper gärna.

Tack för den erinringen, tack för kärlek-
ningen till de herrlige orden: Eph-brefoch;
Tack för hvar och hvar med den lyften
oss upp på de gudsmåliga anseelserna.
Tack älska för allt. Herren lön dig den
gottast med din älska
Angelica.

Tack, gode älska och åter
Tack för ditt sista brev och för
den kärlekens helning, det bar till
Angelica. Hur skönt jag kunna tacka
dig för att du ej glömmat mig.

I lördags goda flyttade vi in i
vårt sommarhem. Det var mig så gläd-
sa att Herren fick börja med att utlysa
sin Guds vilja över vårt lif här.
Söndagsmorgonen började jag på nytt
den första sidan i vår lilla bönbok
och jag bad för dig och för mig att vi
måtte i Herrens Ord finna oss i
kydd och vår Sabbatsro.

Jag är så glad att älska nu är frisk
och varm och glad; kärlek är och
lyck och älskeligt som du afrenat
om varen. Naturen binder sina kron-
or kring kullen och fält men en
förtröning finnes för mig under

Det är en varm välkommen och en i en varm vind och solen

denne färing. "Vad är nykter och
riktig" minar Lönningens stämning
men denna förklarar så lät bland
de många vackra toner, som här fyller
min öra. Mycket musikaliskt ljud här om.
Kör mig och jag låg vid det. - Det
förtynges min Ande och sänker den lät
i fröjelse drömmar. Att Herren dock
omgärdet oss med sin nåd afven här.
Det lät oss komma blott till den närliggande
Lagne Waldemarsudden, der Perren A.
Passes bo. Huru mycket glädje denna
Guds skickelse innesluter för oss. Hur
fingo vi den gläddestämning i går, då
den jag, vid ett tidigt morgonbesök,
blef på det innerligaste belärd i
dessa barmhärtiga hus. Genom Herrns
personliga ledning ha vi också fått en
allvarligt konungslärande Därflecke,
som arbetar i vår lilla brödfärd.
Herren lät mig sjelf en ny visa till
Hans ära. - Jag är i konung

under en förklarande till höll. Öfverförelse och förklarande med det skick

den, som förföras intet annat än
straff, men Gud är större än min
hjärta, som fördömmar mig. Han
leder oss aut fröjelse vid den barm-
hertighets hand.

Gode Lärare. Bygg afven för mig
ett rum i det gamla huset vid
strömmen i skogen. Lygerna via Anger.
Här bo des med dig; under den om-
hetsk vingar är mig godt att vara.

Men hvarhelst vi få bo i denna värld,
komme blott Gud att bo i vår hjärta.
då, till dess vi få komma in i Hans,
så ska oss ock intet fattas. Lyg
Gud är. Hvarhelst, och nog har du
sett, att denna Lärare, att Hans Hjärta
rikedomar äro mer än hufvudstaden för
ett litet människohjärta.

Vad har du sett, och där att
en Christens smärta är lätare än
den icke troendes, lyg trosten, den oändliga
sägliga trosten vandrar ju helande

Via dina lilla Örhnen
234 i vår Psalmbok
under onskan till Gud att
den må bli mitt hjertes
sanna bekännelse och för-
tröstensfulla bön.

Tack för att du har mig
i ditt hjerte. Gud vare
dig när på den tid, då
hjelp behöfves.

Onsdags middag.

Dyr vän.

Tack för konge' dotta
gudets tack, som gåa för
mig från ditt hjerte till vår
miltige hjälpare, - dessa minne
trösta vinnars bönesoffer
och Herrens skul' lätet inför
sig gåra, ty jag har dock
fått förminne om minne
hagsvalen under dessa
dagar af djup angst och
betryck. - Jag har haft
mycket att lida, synner-
ligen af fördompare - jag
söker dock i min trohet

tiw Gud, att Han vilje
vilsyns mine lidanden
och g' lemna mig allena
ibland de förtelset tve gen
sträfvighet och förbättring,
som nu omhvarfvar mig. —

Älskade vän! — för du annars
nagon bön för din älskade
vän, så bed om Guds barmhärtighet
mot mig älsk. att jag ej
måtte försvunda mig i den
enda dagen. Jag önskar
att på en djup härsk af
min överdighet till att
godt, och i hjärtan
de heligaste punkt, som
blef mig, genom Christum

streckhållt. Lina, bed att
Herrens m' af höjden sända
strömmar af försynlighet och
kärlek genom min själ, att
jag elskar mig fördränka hos
minne, som aggar. — O' att
mig gafves att med tålmod
lopa i den kamp, som mig
förelaggt är. —

Tänk på oss i morgon
Thoraday mellan 12 92 —
d' vi kommer hit.

För du vid dertill. Så
tänk ock på min Louise,
som är bedröfvad. —
Herrens högre hand uppehåller
oss! —

Eden anglica.

Aftonen d. 24 April 1880.

Ensom i hemmet.

Älskade Lina.

Nu Lindas ljusen derborta i min
horisont - det ser högtidligt ut här på
afstund och i tystnaden omkring mig.
- Jag tycker, jag vill också föra en
locksigelupst denna gråa, ty Herren
har fört mig ur nöd och föra till
själ och kropp. Goda Lina, jag
astundar att älska honom af hela
hjärtat, lyda och tjena honom. Han
skall visserligen hjälpa min vilja
den han själv födt i mig. Det
är så gott att förtrosta på honom.
- Huru vän. Jag beder, i min ren-
het, denna stund, att han vill

låt dig smaka Din stora godhet,
sin makt öfver aut onsk och gif
dig en försmak af de heliga fröj-
der, Han förvarat at dig i de evige
kyddarne. Gud välsigne dig för
din upprigtiga och trofasta vänskap
mot Ida och mig och för aut stöd
och au hugnad, du skänkt oss
på våra förestigar.

med det af Guds kärlek beskivas
mig att få vandra med dig en
gång i Guds värld - der vi haf-
pas få ut vår del i gemenskapen
med alla gode, saliga Andor, dem
Jesus föt renat och färborda.

Nu Godafton och Godnatt.

Skrif en par rader hur det är dig,
Din vän Angelica,

Min älskade Linné

Pastor germa mine: jag känner
det nu då sorg i sin vakt
kannas drögt syns, vilja
nåkas mig. Dock alskade!
jag min by kanna sorg det
Herren säkert kanna nåd
och fröjd för dig - om du
för snarare än vi tänkte
inga i Guds. Kunde omme
för de vara med oss. -

Har dyrt att få gråta hos
den Gud och tala med honom.
Förord för denna afton. Det
är minn och upprörd dig. Jag
min bli stua: jag tror och
att minn vax i belysning
nu: jag har ofta ^{tänkt} det och
den skona aftonrodnaden
som nu pastor så blida
skolas på min steg. -

I Jesu namn - Förord

Din Angelina

Fredegs Afton

Min älskade Linné. -

Har bifogat ej minn swaga hjerta
då jag läst ditt brev - för dig da
herd, kora och för mig och oss
ann som alika dig. Du vet jag
har ofta tänkt under denna minn
vedergickes tid att Gud minn
hörigenom bereda mig till några
smärta. Kunde om jag vore
mer trogen och lydig - hade
jag kunnat undgå den. Kunde
omme om Han ger mig nåd
att tro honom om hjälp och
försörjning. - Ah, minn alskade
Min Hof för dig mildeligen,
säkteligen och lyftligen. -
Minne Han tage dig lida ditt
hjerta och vedergick dig

afslig. nu Han lagde sig ned
hvila vid sin brösk, och
besvara dig med sin kärlek.

— Hur skönt är du hos den
hona Marie och Klara; nu
se nu hvorfor Herren just nu
förde dem till er; har skönt
för dem att få njuta dig med
sina bönor och omsorger och
kärlek.

Om Söndag hemtar jag, om
Gud vill. Pastorns hustru
och följer honom den dag
han för. Du förstår nog hur
jag längtar att få ~~vorra~~ ^{se} dig
och att få förernas med
dig och sitta i den heliga må-
liden. — Jag har i samman-
het en stor förhoppning att få se
omnåden i Norderås. Dock
kan Herren hjälpa och ge oss
och jag förstår

enar tro
Alltså trogna - afom. för
mig på länge kommande
tiden. Jag vill säga dig om
— för att få hugroa den
hjärta - att Gud är mig så
god. Han har försonat
minnens steg till Gud och
fred; Han har nedbrutit jern,
fästorna minnens. Jag vill
atminstone i mer något hända
minnens mig för Hans seger,
för Hans kärleks vilde.
Han har gifvit mig sin fred,
och dervid har att ofred varit.
— Han har gifvit mig en ob-
skriftlig dyrbär vana och
börja; men har utökna
för och erfara traktat af
Hans denna vana hjälp och
förbön - afom minnens barn.
Men om att jag, i
hört, som minnens